

29.1 DE ABILENE-PARADOX

Tijdens een bezoek aan de schoonfamilie, op een warme namiddag in Coleman, Texas, wordt er op de veranda een spelletje domino gespeeld. Dan doet Woudloper, de schoonvader, het voorstel om naar Abilene (85 kilometer naar het noorden) te rijden voor het avondeten. Eve zegt beleefd: 'Klinkt als een geweldig idee.' Haar man Philip voelt zich bezwaard, want de rit is lang en heet, maar denkt dat zijn voorkeur ingaat tegen de wens van de groep en zegt: 'Klinkt als een goed idee, maar ik hoop dat je moeder geen bezwaar heeft, Eve.' Annabel, de schoonmoeder, zegt vervolgens: 'Natuurlijk wil ik gaan. Ik ben in lange tijd niet in Abilene geweest.' De rit is warm, stoffig en lang. Wanneer ze aankomen bij het restaurant, blijkt het eten net zo slecht als de rit. Ze komen vier uur later weer thuis, uitgeput.

Woudloper zegt: 'Het was een fantastische trip, of niet?' Annabel antwoordt: 'Eigenlijk was ik liever thuisgebleven, maar ik ging mee omdat jullie zo enthousiast waren.' Philip zegt: 'Ik voelde me al bezwaard om te gaan. Ik ging alleen mee om jullie een plezier te doen.' Eve reageert: 'Ik ging mee omdat Woudloper het vroeg. Zelf was ik nooit zo gek geweest om in deze hitte een rit te gaan maken.' Waarop Woudloper vertelt dat hij met het voorstel kwam omdat hij dacht dat de anderen verveeld waren.

De groep wordt stil, perplex dat ze samen besloten om een trip te maken die geen van hen wilde maken. Ze waren alle vier liever comfortabel op de veranda blijven zitten, toen ze nog tijd hadden om van de middag te genieten.